

Forslag til folketingsbeslutning om at åbne adgang til hjerte- og levertransplantationer i Århus Amtskommune.

Af Køpke Christensen (FP) m.fl.

(Fremsat 8/3 91. Første behandling 4/4 91. Betænkning 21/5 91).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg synes, debatten i denne sag har været meget hysterisk og også overordentlig ubehagelig. Jeg synes, ministeren, hendes embedsmænd og et par læger på Rigshospitalet systematisk i de seneste mange dage har forsøgt at skubbe patienterne foran sig, har forsøgt at skabe angst og nervøsitet hos mennesker med en alvorlig hjertelidelse. Det er usmageligt, og det er kun Folketingets forretningsorden, der afholder mig fra at bruge den rette betegnelse for det. Man skulle tro, dette her drejede sig om det samlede sundhedsvæsens fremtid og ikke kun en enkelt behandling.

Allerede for et år siden foreslog Socialdemokratiet, at der burde etableres en fælles organisation for hjerte- og levertransplantationer i Danmark og med Rigshospitalet og Skejby Sygehus, henholdsvis Århus Kommunehospital, som behandlingsstederne. Vi ser stadig væk gerne, at der bliver opbygget et fælles team, at der bliver etableret et samarbejde, således at transplantationerne kan foregå som behandlingstilbud blandt andre behandlingstilbud på de nævnte hospitaler.

Havde man fulgt det, ville man fra starten have kunnet udnytte den samlede ekspertise på området, og man ville have fået et udbytte af den kapacitet, som er blevet opbygget begge steder med Sundhedsstyrelsens velsignelse.

Men så kom problemerne. Med medicinaldirektøren i spidsen blev det besluttet, at kun Rigshospitalets kapacitet og kun de eksperter, der var på Rigshospitalet, skulle udnyttes, og

man hentede en læge fra Sverige til at stå for det.

Da man vidste, at man ikke havde hjemmel til at afholde Århus Amtskommune fra at starte på den type af behandlinger, fandt man på den idé, at medicinaldirektøren kunne gennemtvinge sin vilje ved at nægte Århuslægerne autorisation til organudtagning. Det anfægtede tilsyneladende ikke ministeren, at der her var tale om magtfordrejning, men det anfægter os andre; vi ønsker ikke passivt at se på, at der er begået en sådan magtfordrejning fra Sundhedsstyrelsens side.

Ministeren sagde i aftes i tv, at hun hele tiden havde bestræbt sig for at udnytte den samlede ekspertise her i landet, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre hvordan. Hvis ministeren har brugt mange kræfter på det, er jeg nødt til at konstatere, at ministeren ikke har haft ret megen gennemslagskraft i sit eget embedsapparat. Embedsmændene har i samarbejde med Rigshospitalet konsekvent ikke villet inddrage ekspertisen på Århus Kommunehospital og Skejby Sygehus.

Sundhedsministeren taler også meget om, at der er få organer til rådighed, og det synes jeg er relevant. Det bekymrer os alle, at de organer, som vi ved er der, og som kunne hjælpe mennesker med en alvorlig hjertelidelse, ikke kommer frem. Der er absolut stærkt brug for de organer.

Men også her må jeg sige, at jeg egentlig mest ser passivitet fra ministerens side. Hvad har ministeren tænkt sig at gøre for aktivt at forsøge at fremskaffe de organer, som vi ved er der? Hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at intensivere donorplejen? Jeg siger ikke dette her kun af hensyn til hjerte- og leverpatienterne, jeg siger det også af hensyn til nyrepatienterne, som er i en meget alvorlig situation.

Endelig har ministeren jo talt meget om regionalpolitik og åbenbart også haft lyst til at føre den ud i livet, men det flertal, som nu tegner sig her i dag, vil netop ophæve regionalpolitikken på transplantationsområdet. Vi peger jo netop på, at man skal udnytte kapaciteten og ekspertisen i hele landet på en ligeværdig måde til gavn for de patienter, der har brug for at få transplantationerne.

Der har allerede her på det seneste været flere forskellige samarbejdstanke på bordet. Vi forventer, at man nu helhjertet går ind i en drøftelse af disse samarbejdsmodeller, sådan at vi